

«БЛАГОСЛОВЕННЕ СЛОВО, ЩО ГАРТУЄ!»
(про роботу секції «УКРАЇНОЗНАВСТВО» на 79-ій
загальноуніверситетській науковій конференції
студентів та молодих учених)

*«Народ мій є! Народ мій завжди буде!
Ніхто не перекреслить мій народ!»*

(Василь Симоненко)

Нещодавно в університеті відбулася 79-а загальноуніверситетська наукова конференція студентів та молодих учених, на якій традиційно працювала секція «УКРАЇНОЗНАВСТВО». З вітальним словом до присутніх звернувся проректор з науково-педагогічної роботи проф. **Магльований Анатолій Васильович**, який наголосив на тому, що любов до Батьківщини - перша чеснота

цивілізаційної людини, а також підкреслив значущість для майбутнього лікаря і фармацевта бути не лише успішним фахівцем, а й патріотом рідної землі.

Прикметою цього річної роботи

секції є те, що у її засіданні взяли участь не тільки вітчизняні студенти з різних міст України (Львів, Миколаїв, Черкаси, Івано-Франківськ та ін.), а й майбутні медики з Білорусі та Польщі. До уваги слухачів було подано 18 доповідей, які тематично висвітлювали українознавчу проблематику. Низка розвідок була покликана з'ясувати роль професійної мови у формуванні і пізнанні України та українства загалом, адже свого часу німецький філософ і лінгвіст Вільгельм Гумбольдт писав: «Рушієм національного є дух, а екзистенцією духу є мова» – «Евфемізми – мовні засоби поблажливого спілкування між лікарем і пацієнтом»

(**Безпалько Христина**), «Номенклатурні назви та фармацевтичні терміни на позначення понять тематичної групи «Догляд за шкірою» (**Хома Тетяна**), «Терміни з компонентом «фарм» у науковому фармацевтичному дискурсі» (**Іванець Соломія**), «Комунікативна поведінка лікаря-педіатра» (**Загірська Вікторія**), «Структура

фразеологічних висловів із ключовим словом «здоров'я» у національній мовній картині українців» (*Боровець Владислав*), «ІТ-комунікації у спілкуванні між лікарем і пацієнтом» (*Верес Юлія*), «До постановки проблеми про лінгвоетику і лінгвоетикет сучасного лікаря» (*Криса Марія*), «Комунікативні стратегії впливу: на прикладі текстів медичної реклами» (*Лис Вікторія*), «Особливості фармацевтичної термінології» (*Михальчук Мар'яна*), «Сучасні назви аптечних закладів України» (*Сікора Юлія*), «Метафоричний спосіб утворення медичної термінології в сучасній українській мові» (*Сенюта Роксолана*), «Характеристика особливостей фразеологізмів з номінативом «Зуб»» (*Слезнік Мар'я*), «Діалектизми і літературний стандарт мовлення лікаря: на власному матеріалі експедиційних записів у Буському районі Львівської області» (*Яриш Тамара*). На особливу увагу заслуговують доповіді, які присвячені відомим постатям і фармацевтичним закладам в історії української культури: «Юрій Липа – видатний український лікар, письменник і борець за самостійність України» (*Варноу Мартіна*), «Професор Антоній Цешинський як визначна постать української медицини» (*Веремчук Назар*), «Історія аптечної справи у місті Миколаєві» (*Співак Ольга*).

Уродовж багатьох років бездержавності українці працювали лікарями, як правило, без згадки про ім'я рідного народу. Історія України – наука, яка повертає пам'ять і сповнює серце гордості і любові за рідну землю. Чи потрібно майбутньому лікареві вивчати історію, мову, культуру? Як засвідчили доповіді студентів, саме ці знання є фундаментом, без яких формування **фахівця-патріота України** є неможливим.

Варто подякувати людям, які доклали чимало зусиль, аби Свято студентської науки відбулося: керівникові СНТ проф. Масній Зоряні Зиновіївні, викладачам-наставникам: доц. Черкес Надії Дмитрівні, доц. Єщенко Тетяні Анатоліївні, доц. Гірній Наталії Мирославівні, доц. Мельник Вірі Михайлівні, к. пед. н. Стечак Галині Михайлівні, ст. викл. Дрогомирецькій Марті Миколаївні, викл. Ягело Світлані Петрівні, головуєчим засідання Тетяні Хомі та Юлії Сікорі, всім студентам- доповідачам.

За матеріалами кафедри українознавства